

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.495/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Remes Gábor a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Stanka és Társai Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Stanka Gergely ügyvéd
cím2

Dentons Réczicza Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Réczicza István ügyvéd
cím2

Czesznak Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Czesznak Mihály ügyvéd
cím2

Dr. Gönczöl Tünde Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: Dr. Gönczöl Tünde ügyvéd
cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Cziráky Gábor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügyben hozott BP/2200/9329-5/2025. számú határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.184/2026/7. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
az alperes (8. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás és a megelőző eljárások

[1] A felperes üzemelteti a egyéb1 weboldalt, amely online piactérként működik. Az alperes a 2023. november 30-án kelt BP/2200/08776-2/2023. számú végzésével (a továbbiakban: végzés1) a felperest korrekciós intézkedés megtételére hívta fel, mert az általa üzemeltetett honlapon a bozótvégókhoz való, cséphadaró típusú vágófeltét (a továbbiakban: láncos vágófej) forgalmazását észlelte. A láncos vágófej nem felel meg a gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról szóló 2006. május 17-i 2006/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Gépirányelv) I. melléklet 1.3.2. és 1.3.3. pontjában előírt követelményeknek, valamint a gépek biztonsági követelményeiről szóló 16/2008. (VIII. 30.) NFGM rendelet (a továbbiakban: NFGM rendelet) 3/A. §-a értelmében nem hozható forgalomba.

[2] Az alperes a felperesnek a megtett intézkedésére vonatkozó tájékoztatását és a felperes által üzemeltetett honlap ismételt ellenőrzését követően 2024. június 14-én meghozott BP/2200/3822-3/2024. számú határozatával (a továbbiakban: határozat1) a felperes terhére 50.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki. Kötelezte a felperest, hogy az általa üzemeltetett weboldallról távolítsa el a láncos vágófejjel rendelkező terméket, valamint tartózkodjon a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlattól. Kötelezte továbbá, hogy a jogsértés megszüntetése érdekében tett intézkedéseiről a határozat véglegessé válását követő 30 napon belül értesítse. Határozatát a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3. § (1) és (4) bekezdésére, 9. § (1) bekezdésére, 10. § (1) bekezdésére, a melléklet 9. pontjára, a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény (Pftv.) 3. § (1) bekezdésére és az NFGM rendelet 3/A. §-ára alapította.

[3] A felperes keresete alapján az elsőfokú bíróság a 2025. január 28-án kelt 105.K.703.216/2024/7. számú jogerős ítéletével (a továbbiakban: előzményi törvényszéki ítélet) a határozat1-et megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy a határozat1 az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő, mert a megelőző eljárást a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: DSA rendelet) és az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Eker tv.) figyelmen kívül hagyásával folytatta le az alperes. A DSA rendeletben foglalt mentesülés feltételeit nem vizsgálta, enélkül a felperes terhére

megállapított jogsértés megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság az előzményi törvényszéki ítélet indokolásának [23] bekezdésében az új eljárásra előírta az alperesnek, hogy a DSA rendelet és az Eker tv. alkalmazásával döntsön arról, hogy a tárhelyszolgáltató felperes magatartása az Fttv. 3. § (1) bekezdésébe ütközött-e. Ennek során vizsgálnia kell, hogy a felperes ténylegesen mikor, melyik forgalmazó vonatkozásában szerzett tudomást az egyes veszélyes termékek honlapján történt megjelentetéséről, és ehhez képest tett-e olyan haladéktalan intézkedést, amely a DSA rendeletre tekintettel a fogyasztóvédelmi felelősségét kizárja, az erre vonatkozó döntését pedig részletesen indokolnia kell.

[4] Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárta Kúria a 2025. július 8-án kelt Kfv.VII.37.227/2025/5. számú ítéletével (a továbbiakban: előzményi kúriai ítélet) az előzményi törvényszéki ítéletet hatályában fenntartotta. Az abban kifejtettekkel teljes egészében egyetértve megállapította, hogy a felperes az Eker tv. és a DSA rendelet hatálya alá tartozik, a DSA rendelet az Fttv.-hez képest az online piactér üzemeltetőjére mint közvetítő szolgáltatóra speciális rendelkezéseket tartalmaz. A DSA rendelet hatálybalépését követően 2024. február 17-ei hatállyal az internetes közvetítő szolgáltatások egyes szabályairól szóló 2023. évi CIV. törvény 29. §-a állapította meg az Eker tv. 7. § (2) bekezdésének hatályos szövegét, amely a felelősség korlátozása tekintetében kifejezetten a DSA rendelet szabályaira utal. Az Eker tv. 7. § (2) bekezdése értelmében pedig a 2. § 13. pont a)-c) alpontjai szerinti közvetítő szolgáltatók tekintetében a további, a felelősségre és a felelősség alóli mentesülésre vonatkozó szabályokat is a DSA rendelet – az általános felelősség alóli mentesülés eseteit a 6. cikk (1) bekezdése – tartalmazza. Ennek értelmében az online platformot üzemeltető vállalkozásnak nincs általános nyomon követési, illetve monitorozási kötelezettsége, felelőssége a honlapján megjelenő jogellenes tartalom tekintetében – a tartalom feltétlen eltávolítására vonatkozó kötelezettségen kívül – nem objektív. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesnek a felperes jogsértésért fennálló felelőssége vizsgálatánál az Eker tv.-t és DSA rendeletet is figyelembe kellett volna vennie, a mentesülésre vonatkozó szabályok vizsgálatának elmaradása miatt a határozat1 megalapozatlan.

[5] Az alperes az új eljárás megindításáról a felperest a BP/2200/9329-2/2025. számú végzésével (a továbbiakban: végzés2) értesítette.

[6] A megismételt eljárásban 2025. november 27-én meghozott BP/2200/9329-5/2025. számú határozatával (a továbbiakban: határozat2) a határozat1-gyel azonos összegű fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki a felperesre és azonos tartalmú kötelezéseket írt elő. Indokolásában a határozat1-ben megjelölt jogszabályi rendelkezéseken túl a DSA rendelet (52) preambulumbekzdésére, a 3. cikk g) és i) pontjaira, a 6. és 8. cikkeire, valamint az Eker tv. 7. §-ára hivatkozott. Megállapítása szerint a felperesnek a végzés1 alapján tudomása volt arról, hogy a láncos vágófejek veszélyes termékek minősülnek, ennek ellenére azok forgalmazása a honlapon továbbra is megtörtént. A felperesre az Fttv. személyi hatálya kiterjed, a termékek forgalmazása pedig az Fttv. mellékletének 9. pontját sérti. A felperesnek közvetlenül érdekében áll a veszélyes termékek eladásának ösztönzése, ezért veszélyes termék forgalmazásának észlelése esetén nem csak az adott hirdetést kell eltávolítania, hanem meg kell akadályoznia, hogy ugyanaz a veszélyes termék újra felkerüljön a platformra akár más eladók által is, ennek érdekében proaktív intézkedéseket kell hoznia. Külön bejelentés nélkül is köteles megelőző és rendszerszintű intézkedéseket tenni. A DSA rendelet a fogyasztóvédelmi és termékbiztonsági szabályokat nem írja felül, a felperes a tárhelyszolgáltatói felelősség szabályaira ezért a mentesülés érdekében nem hivatkozhat. A felperes a DSA rendelet által meghatározott feltételek teljesítése nélkül az Eker tv. 7. §-ára sem hivatkozhat úgy, mintha az számára szélesebb vagy automatikus felelősségkizárást biztosítana, figyelemmel arra is, hogy egyértelmű, konkrét és részletes tudomása volt a láncos

vágófejek jogellenességéről és életveszélyes jellegéről. Utalt az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-18/18. számú ügyben hozott ítéletére, melynek fényében is köteles lett volna a felperes megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket bevezetni. A DSA rendeletben, valamint az Eker tv. 7. §-ában foglalt felelősségkorlátozó szabályok, illetve az általános monitorozási tilalom nem értelmezhetők úgy, mintha azok mentesítenék a láncos vágófejekkel összefüggő jogsértések alól, illetve kizárnák a konkrét termék kategóriára irányuló célzott eltávolítási és szűrési kötelezettséget.

A jogerős ítélet

[7] A felperes a határozat2-t keresettel támadta. Az elsőfokú bíróság a 2026. április 9-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével a határozat2-t megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[8] A jogerős ítélet indokolásában mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdésének és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2026. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontjának figyelembevételével a határozat2 az előzményi törvényszéki ítéletnek és az előzményi kúriai ítéletnek megfelel-e.

[9] Kifejtette, hogy az előzményi törvényszéki ítélet indokolásának [23] bekezdése konkrét eljárási cselekmények elvégzését írta elő az alperes számára. Az iránymutatás első mondatában az eljárási kereteket rögzítette, így azt, hogy az ügyben – az előzményi kúriai ítélet által is megerősítetten – mind a DSA rendelet, mind az Eker tv. alkalmazandó, a felperes pedig tárhelyszolgáltatónak minősül. E tényekből kiindulva kellett volna vizsgálnia az alperesnek, hogy a felperes magatartása az Fttv. 3. § (1) bekezdésébe ütközött-e. A mindkét előzményi ítélet indokolását e részben figyelmen kívül hagyó határozat2-ben szereplő érvelések nem csak megalapozatlanok, de az előzményi törvényszéki ítélet iránymutatásának megfelelő döntéshez sem vezethettek.

[10] Az alperesnek azt kellett volna vizsgálnia, hogy a felperes melyik forgalmazó esetén ténylegesen mikor szerzett tudomást az egyes veszélyes termékek honlapon történt megjelentetéséről, és a – termékenként tételesen feltárt – tudomásszerzés(ek)hez képest megtette-e azokat a haladéktalan intézkedéseket, amelyek a DSA rendelet 6. cikkének, illetve 8. cikkének megfelelnek, ezáltal a fogyasztóvédelmi felelősségét kizárhatják. Az alperes ezzel szemben nem a határozat1-ben rögzített konkrét – azaz a feltárt időpontokban (2024. március és június között) forgalmazott – termékekkel összefüggően folytatott vizsgálatot, hanem a láncos vágófejjel rendelkező termékekkel mint „termékcsoporttal” összefüggő monitorozási, ellenőrzési kötelezettség teljesítésének hiánya miatt állapította meg a felperes felelősségét az előzményi eljárások befejezését követően újabb időpontokban (2025. szeptember-október) történt ellenőrzésre figyelemmel. Ezt támasztja alá az is, hogy az alperes a végzés2-ben az előzményi törvényszéki ítélet iránymutatása ellenére a feltárt időpontokban forgalmazott termékekkel összefüggésben a felperest konkrét nyilatkozattételre nem hívta fel, mindössze általános tájékoztatást adott a nyilatkozattételi jogról.

[11] Az alperes új eljárásának ez az iránya az előzményi törvényszéki ítélettel és az előzményi kúriai ítélettel kifejezetten ellentétes, egyrészt mert ilyen tárgykörben az előzményi törvényszéki ítélet indokolásának [23] bekezdése semmilyen iránymutatást nem tartalmazott, másrészt mert az már megállapította, hogy a felperesre nem vonatkozik általános monitorozási vagy aktív tényfeltárási kötelezettség. A Kúria Kfv.V.35.057/2022/5. számú

határozata értelmében a megismételt eljárás nem teremt új ügyet, a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni, ezért a felperes terhére megállapított jogsértés ténybeli alapját is csak az alap megelőző eljárásban feltárt időpontokban értékesítésre kínált konkrét termékekkel összefüggő ellenőrzések képezhetik. A megismételt eljárásra adott iránymutatás kötelező voltával kapcsolatban idézte a Kúria Kfv.III.37.217/2021/10. és Kfv.VI.37.829/2022/5. számú határozatait.

[12] Összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a bíróság iránymutatásának nem tett eleget, a határozat az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja értelmében semmis. Az újabb eljárásra előírta, hogy azt az alperesnek az előzményi törvényszéki ítéletben adott iránymutatás alapján kell lefolytatnia, figyelemmel az előzményi kúriai ítéletre is. A felperes DSA rendelet szerinti mentesülését az alap megelőző eljárásban feltárt időpontokban eladásra kínált termékek honlapon történő megjelenítéseire – és kizárólag azokra – vonatkoztatva kell vizsgálnia. A felperes felelősségét csak abban az esetben állapíthatja meg és írhat elő kötelezést, valamint más jogkövetkezményt, amennyiben a feltárt időpontokban eladásra kínált termékek tekintetében a DSA rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerinti mentesülési ok nem áll fenn. Az újabb időpontokban – és értelemszerűen a jövőben esetlegesen – azonosított tiltott termékek honlapon való megjelenítése nem vizsgálható.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a DSA rendelet 6. cikk (1) és (4) bekezdéseit, 8. cikkét, az Eker tv. 7. § (2) bekezdését, az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontját, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit, a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontját, 86. § (4) bekezdését és 97. § (4) bekezdését. A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében elsődlegesen a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára, másodlagosan az a) pont ad) alpontjára hivatkozott.

[14] Az ad) alponttal összefüggésben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az előzményi törvényszéki ítéletben az új eljárásra adott iránymutatás tartalmát olyan elemmel egészítette ki, amelyet az nem tartalmazott, majd erre az iránymutatásra alapította a határozat semmisségét. Az előzményi törvényszéki ítélet indokolásának [23] bekezdését idézve azzal érvelt, hogy az nem tartalmazott olyan kifejezést, vagy abból szükségszerűen következő korlátozást, amely szerint a tudomásszerzést kizárólag egyedi URL-, egyedi hirdetés- vagy egyedi forgalmazó-szinten értékelheti, és ne vehetné figyelembe, hogy a korábbi hatósági jelzés tárgya egy jogszabály szerint tiltott, objektíve azonosítható és életveszélyes terméktípus volt. Az iránymutatás nem mondta ki, hogy a jogszabály szerint tiltott, azonos vagy lényegileg azonos terméktípus ismételt megjelenése a DSA rendelet 6. cikke szerinti tényleges tudomás és haladéktalan célzott intézkedési kötelezettség körében ne lenne értékelhető. Álláspontja szerint az iránymutatás nem zárta ki, hogy a tudomásszerzés és az intézkedés értékelése során figyelembe vegye a korábbi hatósági jelzés tartalmát. Az elsőfokú bíróság ezért az iránymutatást szűkítő tartalommal értelmezte, amely az ügy érdemére is kihatott, mivel ez vezetett a határozat semmisségéhez. Az előzményi törvényszéki ítélet a tényállásban rögzítette, hogy az alperes 2024. március és április hónapban ismételten tapasztalta a láncos vágófej forgalmazását, amely szintén azt támasztja alá, hogy a korábbi eljárásnak a tárgya nem csak az elszigetelt URL-ek vagy forgalmazók, hanem a hatóságilag

már jelzett tiltott terméktípus ismételt megjelenése volt. Az előzményi kúriai ítéletből sem következik a szűkítő értelmezés, mivel az külön is rögzítette, hogy a nyomon követési kötelezettség egyedi esetben is fennállhat. Az uniós jog különbséget tesz általános nyomon követési kötelezettség és a tagállami hatóság által elrendelt nyomon követési kötelezettség között. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel a megismételt eljárásra adott iránymutatás kötőerejét tévesen határozta meg, e téves eljárásjogi kiindulópont alapján a semmisséget tévesen állapította meg.

[15] A b) pont körében azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet az előzményi kúriai ítélettől jogkérdésben eltér. Kifejtette, hogy az előzményi kúriai ítélet a jelen ügygel egyazonos, ezért összehasonlításra alkalmas. Az ítéletben a Kúria rögzítette, hogy az online platformot üzemeltető vállalkozás felelőssége a honlapján megjelenő jogellenes tartalom tekintetében nem objektív, ugyanakkor az indokolás [32] bekezdésében kifejtette, hogy a nyomon követési kötelezettség egyedi esetben fennállhat, amelyet a hivatkozott C-18/18. számú EUB ítélet is alátámaszt. Álláspontja szerint a támadott jogerős ítélet az előzményi kúriai ítéletet tévesen értékelte. Az előzményi kúriai ítélet ugyanis nem azt mondta ki, hogy a DSA rendelet 8. cikke alapján az online piactérrel szemben semmilyen nyomon követés vagy jövőbeni jogsértést megelőző intézkedés nem várható el, kizárólag az általános monitorozási kötelezettség hiányát emelte ki, ugyanakkor kifejezetten nyitva hagyta, sőt elismerte az egyedi esetben a jövőbeni jogsértések megelőzése érdekében fennálló nyomon követési kötelezettség lehetőségét. Értelmezése szerint a DSA rendelet 8. cikke szerinti általános monitorozási kötelezettség tilalma nem zárhatja ki, hogy a hatóság egy konkrétan azonosított, jogszabály szerint tiltott és életveszélyes terméktípus ismételt megjelenése esetén célzott, arányos, a konkrét kockázatra irányuló nyomon követési vagy megelőző intézkedést várjon el az online piactértől. Érvelése szerint nem volt kizárt az sem, hogy az újabb jogsértést értékelhesse, a megismételt eljárás nem korlátozódhat a 2024. márciustól júliusig terjedő időszakban feltárt konkrét termékekre, illetve jogsértésekre.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[17] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[18] A Kp.118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálatot teszi lehetővé. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad)

alpont esetében a befogadhatóságot a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében részletesen indokolni kell. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek e befogadhatósági ok körében nem elegendő az általa megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkoznia, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.).

[19] Az alperes e befogadhatósági okhoz kapcsolódóan lényegében az elsőfokú bíróság arra vonatkozó értékelését vitatta, hogy a megismételt eljárásban az előzményi törvényszéki ítéletben előírt iránymutatásnak eleget tett-e, ismertetve annak, valamint az azt hatályában fenntartó előzményi kúriai ítéletnek az álláspontja szerint releváns tartalmát. Vitatta a jogerős ítélet megállapítását, miszerint a megismételt eljárásban az előírt iránymutatásnak nem tett eleget.

[20] A jelen ügyben az elsőfokú bíróságnak az előzményi törvényszéki ítéletben elrendelt – az előzményi kúriai ítélet által hatályában fenntartott – megismételt hatósági eljárásban hozott határozat jogszerűségéről kellett döntenie. E vizsgálat terjedelmével, az anyagi jogerőhatás figyelembevételével az új eljárás sajátosságaival és az új eljárásban meghozandó döntés kereteivel összefüggésben a kúriai gyakorlat széles körű és kiforrott (Kfv.V.35.272/2021/8., Kfv.IV.37.179/2021/6., Kfv.II.37.424/2021/7., Kfv.III.38.148/2021/6., Kfv.V.35.057/2022/5., Kfv.IV.37.094/2022/4., Kfv.II.35.512/2022/4., Kfv.IV.39.008/2022/6., Kfv.III.45.201/2022/8., Kfv.VII.45.029/2023/16., Kfv.VII.37.467/2023/10.). A következőes gyakorlat értelmében a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanannak a közigazgatási tevékenységnek a jogszerűsége vizsgálatára a felek új keresetet indíthassanak, vagy egyébként vitássá tehessék, ezért az ítélet rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az alperest. A megismételt hatósági eljárást követő peres eljárás tárgya pedig az új eljárásra kötelező ítélettel érintett részében kizárólag az lehet, hogy a határozat megfelel-e a bíróság által korábban előírt követelményeknek. Megismételt eljárás esetén a hatóságnak az új eljárásra adott iránymutatást, valamint az ítélt dolognak minősülő megállapításokat egyaránt figyelembe kell vennie.

[21] A Kúria hangsúlyozza, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésben felsorolt befogadhatósági okok fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértésről érdemben nem foglалhat állást. A per adatai alapján annyi e körben is megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a fent ismertetett kúriai gyakorlatnak megfelelően vizsgálta, hogy az alperes eleget tett-e az új eljárásra kötelező előzményi törvényszéki ítéletben foglaltaknak. Ennek során azonosította, melyek voltak az előzményi törvényszéki ítéletben az alperes számára előírt – kötelezően elvégzendő – eljárási cselekmények és a felperes tárhelyszolgáltató felelősség alóli esetleges mentesülésére vonatkozóan alkalmazandó uniós jogi rendelkezések. Ennek eredményeként állapította meg, hogy az alperes a számára kifejezetten előírt eljárási cselekményeket nem folytatta le, a felelősség alóli mentesüléshez kapcsolódó uniós jogi rendelkezéseket nem értékelte. Ehhez képest olyan, az alap megelőző eljárás időpontjában még meg nem valósított magatartásokat értékel, amelyek annak az eljárásnak nem voltak, nem is lehettek a tárgyai. Mindezek figyelembevételével jutott arra a következtetésre, hogy határozat2 semmis.

[22] Az elsőfokú bíróság az előzményi törvényszéki ítélet és az előzményi kúriai ítélet tartalmára, valamint az előzményi törvényszéki ítéletben adott iránymutatásra figyelemmel jelölte ki a vizsgálatának kereteit és ennek figyelembevételével vonta le a következtetéseit. Az alperes a felülvizsgálati kérelmének befogadása érdekében nem adott elő

olyan, az ügy érdemére is kiható eljárási szabályszegést, ami a jogerős ítélet jogszerűségét megkérdőjelezve érdemi felülvizsgálatot igényelne. A megismételt hatósági eljárást követő peres eljárásban a Kp. 97. § (4) bekezdésére figyelemmel nem az a fő kérdés, hogy mit nem tartalmazott, mit nem mondott ki vagy mit nem zárt ki az új eljárásra kötelező ítéletben adott iránymutatás, hanem hogy ami abban szerepelt, annak eleget tett-e a hatóság – ennek elmulasztása ugyanis feltétlenül semmisséghez vezet [Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pont]. Ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem volt mód.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A Kp. 117. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[24] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében e befogadási okkal kapcsolatban azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet az előzményi kúriai ítéletben foglaltaktól eltér. Az alperes tehát „referenciahatározatként” arra a kúriai ítéletre hivatkozott, amely a megismételt eljárásra adott iránymutatást tartalmazó előzményi törvényszéki ítéletet hatályában fenntartotta, vagyis a megismételt eljárás előzményének tekintendő. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság e kúriai ítélet releváns tartalmát a jogerős ítélet indokolásában idézte, azt figyelembe véve hozta meg határozatát, és az ad) alpontnál kifejtetteknek megfelelően a Kp. 97. § (4) bekezdése szerinti vizsgálatnál az abban foglaltakat is figyelembe vette.

[25] Az alperes által felhívott előzményi kúriai ítélet indokolásának [32] bekezdése az elrendelt új eljárásra vonatkozóan megállapításokat egyáltalán nem tartalmaz, csupán az EUB gyakorlatából idéz, elsősorban a felperes általános monitorozási kötelezettsége hiányának alátámasztására. A Kúria e bekezdésben valóban utalt a Glawischnig-Piesczek ügyben hozott C-18/18. számú EUB ítéletre is, de pusztán annak szemléltetésére, hogy az EUB gyakorlata különbséget tesz az általános nyomon követési lehetőség és a tagállami hatóság által elrendelt nyomon követési kötelezettség között. A perbeli ügyre vonatkozó megállapítás azonban a jogerős ítélet és az előzményi kúriai ítélet értelmében egyaránt az, hogy a felperest mint közvetítő szolgáltatót általános nyomon követési vagy monitorozási kötelezettség nem terhelte, figyelemmel a DSA rendelet (30) preambulumbekkezdésére és a 8. cikkére.

[26] Az előzményi kúriai ítélet teljes egészében hatályában fenntartotta az előzményi törvényszéki ítéletet, egyetértve annak indokolásával és az új eljárásra adott iránymutatásával is. Az elsőfokú bíróság az alperes által „referenciahatározatként” hivatkozott előzményi kúriai ítélet tükrében is vizsgálta a határozat2 jogszerűségét, az újabb eljárásra pedig előírta, hogy az alperesnek az előzményi kúriai ítéletre is figyelemmel kell lennie. Így a jogkérdésben való eltérés elvi lehetősége sem áll fenn, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott módot.

[27] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] *A megismételt eljárásban hozott határozat jogszerűségének a vizsgálatát a bíróságnak az új eljárásra kötelező ítélet és abban a megismételt eljárásra adott iránymutatás keretein belül kell elvégeznie, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának feltételei is erre figyelemmel értékelendők.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[30] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja értelmében nincs helye.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Remes Gábor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s. k.
előadó bíró

Dr. Cséffán József s. k.
bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s. k.
bíró